

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.111.2022

Łódź, 2 lutego 2022 r.

Rada Gminy Ręczno

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVIII.177.2021 Rady Gminy Ręczno z dnia 28 grudnia 2021 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Ręczno w 2022 roku.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 grudnia 2021 r. Rada Gminy Ręczno podjęła uchwałę Nr XXVIII.177.2021 w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Ręczno w 2022 roku. Uchwała została doręczona Wojewodzie Łódzkiemu w dniu 5 stycznia 2022 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Gminy Ręczno zawiadomienia z dnia 24 stycznia 2022 r. znak: PNIK-I.4131.111.2022, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem z dnia 27 stycznia 2022 r. znak: RG.0711.20.2022 Przewodniczący Rady Gminy Ręczno wyjaśnił, że Rada Gminy Ręczno w całości podziela stanowisko organu nadzoru zawarte w uzasadnieniu do zawiadomienia i zobowiązuje się, w terminie wskazanym w art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, dokonać zmian w treści przyjętej uchwały (w sytuacji stwierdzenia przez

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

organ nadzoru nieważności uchwały w części) albo przyjęć nową uchwałę (w sytuacji stwierdzenia nieważności uchwały w całości), uwzględniając wytyczne organu nadzoru.

Mimo powyższego oświadczenia organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru, a tym samym wyeliminowanie z obrotu prawnego niezgodnych z prawem zapisów przedmiotowej uchwały.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Przedmiotowa uchwała podjęta została na podstawie art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten obejmuje w szczególności zadania wskazane w art. 11a ust. 2 ustawy. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi zawierać ma również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, o czym stanowi art. 11a ust. 5 ustawy. Dodatkowo program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (art. 11a ust. 3 ustawy) oraz plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11a ust. 3a ustawy).

Powołane wyżej przepisy ustawy wskazują zagadnienia powierzone gminie do uregulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Ta część programu, o której mowa w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jest obligatoryjna i nie może zostać przez radę gminy pominięta. Pominięcie takie oznaczać będzie niewypełnienie delegacji ustawowej, które (tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i w literaturze przedmiotu) uznawane jest za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia w uchwale pełnej regulacji, poprzez brak w treści uchwały chociażby jednego z elementów obligatoryjnych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II SA/GI 1777/13, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 567/12, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12). Jednocześnie należy zauważyć, że powołane wyżej przepisy ustawy, poza wskazaniem zagadnień powierzonych gminie do uregulowania w programie, określają również granice kompetencji prawotwórczej przyznanej w tym zakresie organowi stanowiącemu gminy. Wszelkie regulacje, co do których rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego, są sprzeczne z prawem. Zapisy te naruszają wówczas

art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta oznacza, że również organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Organ nie jest upoważniony do regulowania tego, co już zostało uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1773/15).

W ocenie organu nadzoru, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Ręčno w 2022 roku (zwany dalej programem), będący załącznikiem do uchwały Nr XXVIII.177.2021 Rady Gminy Ręčno z dnia 28 grudnia 2021 r., zawiera postanowienia naruszające w sposób istotny obowiązujący porządek prawny.

W § 12 programu Rada postanowiła, że środki finansowe na realizację zadań określonych w programie są zgodne z wydatkami ujętymi w budżecie Gminy na 2022 r. w kwocie 25.000 zł i planuje się ich wydatkowanie w sposób opisany w punktach 1 i 2 tego paragrafu. Analiza treści § 12 pkt 1 i 2 programu prowadzi do wniosku, że Rada Gminy Ręčno nie uregulowała w sposób wyczerpujący kwestii wskazania wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków, do czego zobowiązuje ustawa w art. 11a ust. 5. Dokonując podziału środków finansowych i przyporządkowując poszczególne kwoty różnym zadaniom określonym w programie, Rada nie wskazała kwoty przeznaczonej dla gospodarstwa rolnego zapewniającego miejsce dla zwierząt gospodarskich. Pominięcie takie oznacza, że Rada nie wypełniła delegacji ustawowej, a program nie reguluje w sposób wystarczający materii przekazanej do uregulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. W art. 11a ust. 5 ustawa nakłada na radę gminy obowiązek wskazania w programie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków. Użyte w tym przepisie przez ustawodawcę określenie "sposób wydatkowania środków finansowych", oznacza wymóg przedstawienia w uchwale dotyczącej programu zapobiegania bezdomności zwierząt, jako elementu obligatoryjnego, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. W wyroku z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II OSK 1087/20 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł: „Nie ulega wątpliwości, że wskazany przepis bezwzględnie wymaga, by rada gminy w sposób szczegółowy i wyczerpujący określiła wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposób wydatkowania tych środków poprzez egzemplifikację zadań wykonywanych w ramach

programu oraz określenie środków na realizację poszczególnych zadań”. Następnie WSA w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 postanowił, że czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie w ramach przewidzianych środków sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne z celami i przyjętymi założeniami programu. Przez określenie sposobów wydatkowania należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Zatem tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych, przeznaczonych na realizację programu, z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań, zgodnie z przyjętymi w uchwale priorytetami. W wyroku z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 110/21 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie orzekł natomiast, że „O ile zgodzić się należy z organem, że precyzyjne określenie w ramach Programu wysokości środków przeznaczanych na poszczególne cele może być trudne, to jednak szacunkowe przypisanie wartości na realizację konkretnych zadań wynikających z Programu oraz ewentualnej rezerwy i tym samym dookreślenie sposobu wydatkowania środków nie powinno nastręczać nadmiernej trudności. Nie sposób bowiem przyjąć, że przy określaniu całkowitej rocznej wysokości środków finansowych na realizację zadań wynikających z Programu Rada nie analizowała poszczególnych danych składowych i wskazała kwotę 30.000 zł bez uwzględnienia dotychczasowego doświadczenia przy realizacji konkretnych zadań i wartości usług lub towarów dla każdego z celów Programem przewidzianych.” Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru zapis § 12 pkt 1 i 2 programu nie wypełnia delegacji określonej w art. 11a ust. 5 ustawy, a wskazane uchybienie stanowi samodzielną podstawą do stwierdzenia nieważności w całości uchwały przyjmującej program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, co potwierdził np. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 604/21.

W świetle wskazanego wyżej orzecznictwa, za niezgodny z intencją ustawodawcy uznać należy również zapis § 12 pkt 1 programu, w części dotyczącej wskazania kwoty 1.000 zł przeznaczonej na ograniczanie bezdomności zwierząt oraz zapis § 12 pkt 2 programu, w części dotyczącej wskazania kwoty 2.000 zł przeznaczonej na opiekę weterynaryjną dla zwierząt bezdomnych. Trzeba zwrócić uwagę, że ograniczanie bezdomności zwierząt (na które przeznaczono kwotę 1.000 zł) jest pojęciem bardzo ogólnym, którego realizacji służą wszystkie zadania wyszczególnione i opisane w programie. Natomiast opieka weterynaryjna dla zwierząt bezdomnych (na którą przeznaczono kwotę 2.000 zł), może być

sprawowana przez różne podmioty, w związku z realizacją różnych celów określonych programem (może to być albo schronisko dla zwierząt bezdomnych, albo gabinet weterynaryjny). Wskazanie zatem jednej, wspólnej kwoty na wykonywanie różnych zadań programu, lub zadań realizowanych przez różne podmioty uznać należy za nieprawidłowe i niezgodne z wolą ustawodawcy zawartą w art. 11a ust. 5 ustawy.

Nie wypełnia delegacji ustawowej określonej w art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy – § 3 programu, w którym Rada Gminy Ręčno postanowiła, że zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt realizuje się poprzez zawarcie przez Gminę umowy ze schroniskiem na przyjmowanie zwierząt bezdomnych z terenu Gminy. Tak skonstruowany § 3 programu nie określa w sposób wyraźny i jednoznaczny podmiotu odpowiedzialnego za zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku, nie wskazuje bowiem konkretnego schroniska, z którym Gmina podpisała umowę na 2022 r., nie określa ani jego nazwy, czy też adresu. Wprawdzie Rada w § 5 ust. 2 programu zawarła nazwę oraz adres schroniska dla zwierząt, jednakże treść § 5 programu odnosi się do kwestii odławiania bezdomnych zwierząt, która stanowi odrębne (inne, niż zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku) zadanie podlegające uregulowaniu w programie. Podkreślić warto, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt stanowi akt prawa miejscowego, do którego należy stosować Zasady techniki prawodawczej. Zgodnie z treścią § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), przepisy uchwały redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Przepisy prawne muszą być zatem formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Oznacza to, że adresaci uchwały nie mogą domniemywać, czy realizacja zadania, jakim jest zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku, powierzona została przez Gminę Ręčno temu samemu schronisku, co w przypadku odławiania bezdomnych zwierząt – czyli, czy zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku oraz odławianie bezdomnych zwierząt będzie realizowane na mocy umowy zawartej z tym samym schroniskiem. Organ stanowiący gminy zobowiązany jest do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego poprzez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne, a uregulowanie to musi być dokonane w sposób kompleksowy, wyczerpujący i bardzo konkretny. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że program musi zawierać wskazanie konkretnych podmiotów obowiązanych do wykonywania określonych zadań (wyroki NSA: z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 37/13 i z dnia 30 marca

2016 r., sygn. akt II OSK 221/16). Niewypełnienie tego obowiązku musi skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w całości także z tej przyczyny.

Rada Gminy Ręczno w § 4 pkt 3 programu postanowiła, że sprawowanie opieki nad kotami wolno żyjącymi realizowana jest poprzez współpracę Gminy z opiekunami kotów wolno żyjących. Zapis ten jest zbyt ogólny, ponieważ nie wynika z niego, czy istnieje na terenie Gminy Ręczno lista społecznych opiekunów, czyli karmicieli kotów, którzy sprawują opiekę nad tymi zwierzętami. Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 orzekł, że program nie może cechować się dużym stopniem ogólności, lecz powinien zawierać konkretne sposoby działania w zakresie ustalania miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące, listę społecznych opiekunów oraz miejsc i częstotliwości dokarmiania zwierząt. Sąd ten podkreślił, że duża zmienność okoliczności, w tym populacji kotów wolno żyjących, miejsc ich legowisk, czy listy społecznych opiekunów dokarmiających koty wolno żyjące uzasadnia coroczne weryfikowanie programu i dostosowywanie go do aktualnych warunków i potrzeb w tym obszarze działania gminy. Mając na uwadze powyższe należy uznać, że treść § 4 pkt 3 programu nie wypełnia całościowo delegacji ustawowej wskazanej w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy.

Zgodnie z brzmieniem § 7 pkt 3 programu, poszukiwanie nowych właścicieli dla bezdomnych zwierząt będzie realizowane przez współdziałanie z organizacjami społecznymi w zakresie poszukiwania nowych właścicieli. Zapis taki jedynie częściowo wypełnia delegację określoną przez art. 11a ust. 2 pkt 5 ustawy, ponieważ nie precyzuje, o które organizacje społeczne chodzi. W ocenie organu nadzoru, krótki (roczny) okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w pełni uzasadnia konieczność konkretnego wskazania podmiotów, przy pomocy których gmina będzie w ciągu najbliższego roku realizować nałożone na nią ustawą zadania oraz sposobu realizacji tych zadań. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi ma bowiem istotne znaczenie informacyjne dla mieszkańców, którzy mogą się z niego dowiedzieć kto na terenie gminy prowadzi schronisko, gospodarstwo rolne, czy też jest podmiotem zobowiązanym do całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt, a więc wykonuje zadania własne gminy wynikające z ustawy o ochronie zwierząt i uchwalonego na jej podstawie programu. Celem programu jest więc określenie w sposób jednoznaczny sposobów działania gminy w celu należytego wypełnienia obowiązków wskazanych w ustawie.

Wskazane wyżej uchybienia stanowią istotne naruszenie prawa i powodują konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Jednocześnie należy zauważyć, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Ręčno w 2022 roku, będący załącznikiem do uchwały Nr XXVIII.177.2021 Rady Gminy Ręčno z dnia 28 grudnia 2021 r., zawiera naruszenia prawa innego rodzaju.

W § 1 pkt 2 programu Rada postanowiła, że ilekroć w uchwale jest mowa o schronisku, należy przez to rozumieć schronisko dla bezdomnych zwierząt, z którym gmina podpisała umowę. W ocenie organu nadzoru zapis ten pozostaje bez związku z delegacją ustawową określoną w art. 11a ust. 2 ustawy, ponieważ nie konkretyzuje schroniska, z którym gmina ma zawartą umowę, nie wskazuje ani jego nazwy, ani adresu. W sytuacji braku szczegółowych danych dotyczących schroniska, zapis § 1 pkt 2 programu należy uznać za zbędny. Ponadto zapis ten może być odczytany jako definicja pojęcia schronisko, które zostało objaśnione przez samego ustawodawcę. Zgodnie z treścią art. 4 pkt 25 ustawy, ilekroć w ustawie jest mowa o „schronisku dla zwierząt”, należy przez to rozumieć miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi spełniające warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421). Rada gminy nie została natomiast upoważniona do tworzenia w uchwale własnych definicji pojęć ustawowych. Działanie takie jest sprzeczne z § 149 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa, bez upoważnienia ustawowego, nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych, w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej. Z kolei w § 118 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej określono, że w aktach prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym utrwalone jest stanowisko, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja oraz uzupełnienie przez przepisy stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Zawsze, bowiem tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje. Jest też dezinformujące, bowiem trzeba liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (np. wyrok WSA w Opolu z dnia 21 kwietnia 2009 r., sygn. akt II SA/Op 58/09).

Zapis § 4 pkt 5 programu stanowi, że sprawowanie opieki nad kotami wolno żyjącymi, w tym opieki lekarskiej oraz ich dokarmianie Gmina realizuje poprzez podawanie antykonceptyjnych środków hormonalnych dzikim kotom, które nie dają się złapać. W ocenie organu nadzoru zapis taki jest niepełny, nie zawiera dalszej części informacji, w szczególności nie określa, jakie działania podejmowane są w stosunku do kotów wolno żyjących, które zostaną złapane. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi, jako akt prawa miejscowego musi zawierać postanowienia jasne i precyzyjne, do czego zobowiązuje treść § 6 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej. Ponadto omawianym § 4 pkt 5 programu Rada przekroczyła granice upoważnienia, ponieważ użyła pojęcia „dzikich kotów”, podczas gdy ustawodawca w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy posługuje się pojęciem „kotów wolno żyjących”.

Rada Gminy Ręčno w § 5 ust. 1 programu postanowiła, że odławianie bezdomnych zwierząt z terenu Gminy ma charakter działania doraźnego, odbywa się na podstawie zgłoszeń dotyczących pozostawionych bez opieki zwierząt i realizuje je podmiot prowadzący działalność gospodarczą w tym zakresie, zgodnie z podpisaną umową z Gminą na wykonanie usługi. Zapis ten w zakresie wyrazów: „i realizuje je podmiot prowadzący działalność gospodarczą w tym zakresie, zgodnie z podpisaną umową z Gminą na wykonanie usługi”, przekracza granice upoważnienia wskazane w art. 11a ust. 2 pkt 3 i art. 11a ust. 4 ustawy. Jak stanowi art. 11 ust. 1 ustawy, zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. W art. 11a ust. 4 ustawodawca postanowił, że realizację zadań wskazanych w ust. 2 pkt 3-6 (m.in. odławianie bezdomnych zwierząt) gmina może powierzyć podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Przepis ten należy rozumieć tak, że realizacja zadań, o których mowa w art. 11a ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona tylko i wyłącznie podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. W pozostałym zakresie, tj. jeśli chodzi o zadania wskazane w pkt 1, 2 oraz 7 i 8, gmina może powierzyć ich realizację także innym podmiotom, niż te, które prowadzą schronisko. Brzmienie przepisu art. 11a ust. 4 ustawy wyklucza zatem możliwość powierzenia przez gminę realizacji zadania odławiania bezdomnych zwierząt innemu podmiotowi niż schronisko. W związku z tym zapis § 5 ust. 1 programu w omawianym zakresie przekracza granice upoważnienia ustawowego, co potwierdza np. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 25 października 2018 r., sygn. akt II SA/Rz 857/18. Równocześnie zapis § 5 ust. 1 programu jest niezgodny z treścią § 5 ust. 4 programu, w którym Rada postanowiła, że odławianiem bezdomnych zwierząt z terenu Gminy Ręčno zajmuje się schronisko prowadzone przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej Sp. z o.o.

W § 9 ust. 2 programu Rada postanowiła, że Gmina pokryje z budżetu Gminy koszty związane z usypianiem ślepych miotów. Zapis ten jest zapisem zbędnym i równocześnie stanowi powtórzenie oraz nieuprawnioną modyfikację art. 11a ust. 5 ustawy. Ustawodawca postanowił w nim, że koszty realizacji programu ponosi gmina. Zgodnie natomiast z art. 11 ust. 1 ustawy, zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. Mając na uwadze treść obu cytowanych przepisów należy podkreślić, że ustawodawca obciążył gminę kosztami realizacji całego programu, a nie tylko (jak wynika z § 9 ust. 2 programu) kosztami związanymi z usypianiem ślepych miotów.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Reasumując, uchwała Nr XXVIII.177.2021 Rady Gminy Ręčno z dnia 28 grudnia 2021 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Ręčno w 2022 roku, w sposób istotny narusza prawo tj.: art. 11a ust. 5 ustawy oraz art. 11a ust. 2 pkt 1, 2 i 5 ustawy – co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości, a także art. 11a ust. 2, art. 11a ust. 2 pkt 3 i art. 11a ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Wójt Gminy Ręčno